

הרמז"ן לא הכין דעמו שזין קדמו שימטרכו כל המהדרי גדולה כדי לקדם או לשפר דק"פ שלשה מהם העשה זאת המעלה, וזהו פירוש המעשה שכתב הרמז"ן מרוב סתירות המותרת קידום הקדש ועבור טוב בשלש, ר"ל שלשה מהדרי גדולה שהרי בקידום הקדש מצינו בפרק אם חזין מקדשין (דף כ"ד) במנהג שראש צ"ד אומר מקדש ואלה צ"ד פירשו הנשיא שהוא בכהדרי גדולה מזה שאלמר שגם צ"ד בנמרה מנהג הכי מלי והשיבו דלמחר קרא וידבר משם את מועדי ה', מכלן שראש צ"ד אומר מקדש, והנה מנהג הנשיא שבהדרי גדולה הים, וכתבונו שנה צ"ד מצינו בפר"ק בהדרי (דף י"א) ח"ר חזין מקדשין את השנה חלה בחזומתין לה, ופירש"י חז"ל בחזומתין לה שחזומתין הנשיא שבערב עכ"ל, ושם מצינו מעשה בר"ג שאלמר הכריזו לו כי שבעה פליטיו וכו' שהם רוצה לעבר את השנה, ומן סידור עכ"ל כיון נשיא ור"ל מכלן משתיר צדירות של"ד גדול היה מבורה, ולזין אומר כי מפני מעלות היו שחר כתי דיוקן שבעה חזומתין אכל כשרים חז"ל לא מן הכשרי כאשר פירש הרמז"ן שאל"ל חזין שאלו בנמרה מנ"ל שנידן שראש צ"ד יאמר מקדש הקדש והלא חזין זאת המעלה הכשרי לב"ד הגדול בלמד כי חז"ל צ"ד של כ"ג יכולים לפעולה ושם לא היה ראש צ"ד, ומה שכתב עוד (א) מהיהם עד"י שנה צ"ד גדול ככל מנהג' מ' שנה קודם הכורבן ומ"מ היו מקדשים על פי הכרית עד חז"י ורבא, ב"ל שמה המחמיר לא משמש שכל כהן רק לענין מה שחזינו שהוא לומר שזין חזין דיוקן נפשו, וכן משמע ב"ג ממה שאלמר לפי שהמקום גורס ואזין המקום הכהן גורס רק ד"ג כמו שפירשו שם רש"י והסופרות אכל שאלר הדברים שזין חלויים במקום הכהן שנה סיה

הוזה לכם ראש חדשים. ובא הפירוש שעדות זו תהא
 מסורה לכם, כלומר שמצוה זו אינה מסורה לכל איש
 ואיש כמו שבת בראשית שכל איש ימנה ששה ימים
 וישובת בשביעי כשיראה כל איש ואיש גם כן הלבנה
 שיקבע היום ראש חדש, או ימנה ענין תוריי ויקבע
 ראש חדש, או יעיין איתור האביב וזולתו ממה שראוי
 להסתכל בו ויוסיף חדש, אבל מצוה זו לא יעשה אותה
 לעולם אלא בית דין הגדול לבד ובארץ ישראל לבד.
 ולכן במלה הראיה אצלנו היום בהעדר בית דין הגדול
 כמו שבמל הקרבת הקרבנות בהעדר המקדש. ולזה
 כווננו וטעו המניין הנקראים קראים, וזה שורש גם כן
 שלא יודו גם כן זולתי מכלל הרבנים והולכים עמם
 באפלה בחשכה. ודע שחשבון זה שנמנה אותו היום
 ונדע כי ראשי חדשים והמיעדים אי אפשר לעשותו אלא
 בארץ ישראל לבד ובעת הצורך, ובהעדר ההכמים
 מארץ ישראל אז אפשר לבית דין הסמוך בארץ ישראל
 שיעבר השנים ויקבע חדשים בחוצה לארץ כמו שעשה
 רבי עקיבא כמו שהתבאר בתלמוד ובוה קושי גדול
 וחוק. והידוע תמיד שבית דין הגדול אמנם היה בארץ
 ישראל והם שיקבעו חדשים ויעברו שנים בפנים
 המקובלים

ההשג יבוא אליו והענה תהיה כזה לשון. וכבר כתבתי כי בעל ההלכות ימים קדושים
ההשג נבדלים זה בחשבון מזה חכה, וישים עמוד המנה בחוספה חדר מלוא חמשה
והדיון עמו והודעתו זה בעיקר ההלכות, אבל פה הוסיף עיון בדברי הרב שכתב בפנים
כיון שכל המלוא חמשה לא יעשה חמשה פעמים
אם הפירוש שעדות זו תהא
זו אינה מסורה לכל איש
וכל איש יכנה ששה ימים
איש ואיש גם כן חלבנה
י יטנה ענין תוריי ויקבע
האביב וזולתו כמה שראוי
למצוה זו לא יעשה אותה
לבד ובארץ ישראל לבד.
וזה בהעדר בית דין הגדול
בבית בהעדר המקדש. ולזה
קראים, וזה שורש גם כן
ל הרבנים והולכים עמהם
בין זה שנמנה אותו היום
דים אי אפשר לעשותו אלא
הצורך, ובהעדר ההכמים
בבית דין הסמוך בארץ ישראל
בבחינה לארץ כמו שיעשה

[illegible]

לב שמח

כִּלְכִּלְשָׁן שֶׁכֵּל"י יָסוּס קָדוֹם הִרְשֵׁם בְּרָאיוֹ אוֹ בְּחִתְּשָׁן מִנּוֹס אֵלֶּם וְיִסוּס עֲשׂוֹר הִשֵּׁם בְּכֹסֶפֶת הַשֵּׁם
מִנּוֹס הֶחָדֶשׁ וְיִסְדִּין עָמֹ. וְכֵס בְּיָקִיר כִּלְכִּלְשָׁן שִׁמְתָּ הִכִּיתָ לֹא רָלוֹס מִמֶּנּוּ בְּכִפְרֵי הִלְוִינוּ בְּשִׁמְתָּ
שָׁלָה עָמֹ מִנּוֹס שִׁמְתָּנוּ לֵסֶם מִן הַשִּׁמְשִׁים וְחִלְלָן מִן מִנּוֹס שִׁמְתָּנוּ לֵסֶם מִן הַשִּׁמְשִׁים עֲשׂוֹר שִׁמְתָּ וְקִצְעוֹתָ
חֲדָשִׁים כו' ע"פ. וְאֵלֵּי אֹמֶר דִּמְסֹבֹב חֲמֹדֶה דִּמְסֹבֹב יִלְדִּי רָלוֹס מִן הַשִּׁמְשִׁים עֲשׂוֹר עֲשׂוֹר שִׁמְתָּ
חֲדָשִׁים הַשִּׁמְשִׁים בְּכֵס מִנּוֹס שִׁמְתָּנוּ כֵּן בְּכִנּוֹן יָדֵינוּ לֹא כִּוְנוֹ לִמְדָּה דִּמְסֹבֹב שִׁמְתָּ כֵּן לִדְלוֹ לִמְדָּה
דִּמְסֹבֹב אִתּוֹ בְּכֵס וְלִיבָנָה בְּנִמְלָה הִוא מִשּׁוֹם דִּבְרֵי מִלִּי וְיִסוּס. וְהִמָּשֵׁם בְּכֵס דִּבְרֵי שִׁמְתָּ שִׁמְתָּ
מִנּוֹס אִתּוֹ לֹא נִשְׁלָה וְלֹא רָחֵק מִן קִצְעוֹתָ חֲדָשִׁים עָמֹחַ לִדְרוֹן כֵּן גִּבֹּל אֶל כִּפְרוֹ הַשִּׁמְשִׁים וְיִסְדִּין לִעֲשֵׂן
אֶחָד כֵּס בְּכָלִין דִּשְׁמִיטָה לְבָשֹׁת כְּרוֹמֵדִים בְּזִמְנָה וְכִסְרוֹתָן דִּמְסֹבֹב כִּפֶּה דִּבְרֵי מִלִּי דִּלְחִין שִׁמְתָּ שִׁמְתָּ
לְחִיבִין כֵּן קִדֵּשׁ שִׁמְתָּנוּ ע"פ. לֹא יִסוּס וְקִצְעוֹתָ חֲדָשִׁים שָׁלָה בְּזִמְנָה יִבְרָא לְחִלּוֹל הֶחָדֶשׁ בְּכֵס
וְיִסְדִּין נִמְי' לִדְרוֹתֵינוּ בְּמִכְלָן וְיִסְדִּין אֵלֶּם הִתְקַס הִתְקַס לְמוֹעֶדֶם מִיָּמֵינוּ וְיִסְדִּין שִׁמְתָּ שִׁמְתָּ
מִשְׁמֹעִים בְּזִמְנָה שֶׁכֵּן לִיִּרְכִין אֶל הַשִּׁמְשִׁים הִוא אֶל קָדוֹם הִתְקַס וְכֵן כִּפֶּה בְּכֵס ע"פ מִכְלָן קָדוֹם
הַשִּׁמְשִׁים מִן מִסְכָּר לֹא בִּדְרֵי כו' שִׁקְדָּה אֶל הַשִּׁמְשִׁים וְיִסְדִּין וְיִסְדִּין בְּכָלִין יִסוּס הִוא רָלָה
כֵּן דִּבְרֵי מִלִּי בְּכָלִין כו' :

[illegible]

והביא עוד מדברי סרב מה שכתב בחבורו הגדול שאין מעברין את הפסח הזה בחומותיו, לפי
 שיש חומר ראש גדול לפניה ולעליה מן הסנהדרין כיון שהיו חומותיו בו ולפי שיש
 ראש גדול שבו ראש יושבם של עמי וזהו הדיקא גמרא עמם או שיהיה ע"כ, וכתב עליו

[illegible]